

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 214/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 4. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED], zastúpenej obchodnou spoločnosťou [REDACTED], [REDACTED], v mene ktorej koná konateľ a advokát [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky upovedomením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. Spr. 2244/2016 z 23. septembra 2016 o spôsobe vybavenia sťažnosti a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. novembra 2016 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy upovedomením Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. Spr 2244/2016 z 23. septembra 2016 o spôsobe vybavenia sťažnosti (ďalej aj „napadnuté upovedomenie“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka ako oprávnená podala návrh na vykonanie exekúcie proti [REDAKOVANÉ] ako povinnému. Súdny exekútor požiadal okresný súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Okresný súd uznesením č. k. 61 Er 658/2016-23 z 29. júna 2016 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti príslušenstva pohľadávky zamietol.

Sťažovateľka vytkla, že okresný súd „o poverení na istinu vôbec nerozhodol, iba v odôvodnení uviedol, že po právoplatnosti uznesenia v zamietajúcej časti udelí súdnemu exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie pre istinu“. Poukázala na to, že proti odôvodneniu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok, a teda jej „bola odňatá možnosť vymáhať od povinného istinu do času, kým bude právoplatne rozhodnuté o exekúcii príslušenstva.

Takáto závislosť úkonov na uplatnenie práva k istine od úkonov na uplatnenie práva k príslušenstvu nemá právny základ a porušovateľ tým začal byť nezákonne nečinný. Na tomto základe podal sťažovateľ sťažnosť podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch, v ktorej navrhol aby porušovateľ prijal opatrenia na to, aby sa o návrhu na vydanie poverenia v časti istiny rozhodlo a nebol tak sťažovateľ ďalej blokovaný.“

Okresný súd v napadnutom upovedomení dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je nedôvodná, keďže vo veci vydania poverenia súdnemu exekútorovi sa koná riadne a bez zbytočných prieťahov. Zároveň bola sťažovateľka poučená, že ak je toho názoru, že jej sťažnosť nebola riadne vybavená príslušným orgánom súdu, môže v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a) zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) požiadať do 30 dní od doručenia odpovede predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu.

Sťažovateľka uviedla, že podpredseda okresného súdu sa v napadnutom upovedomení nezaoberal jej argumentom o nečinnosti súdu a sústredil sa iba na časovú os úkonov súdu. Z toho je podľa nej zrejmé, že „*neprešetril všetky skutočnosti potrebné pre riadne zistenie stavu veci*“, čím napadnuté upovedomenie napĺňa znaky arbitrárnosti.

Sťažovateľka v závere svojej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. *Porušovateľ rozhodnutím zo dňa 23.09.2016 vo veci Spr 2244/2016 porušil právo sťažovateľa na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.*

2. *Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie porušovateľa zo dňa 23.09.2016 vo veci Spr 2244/2016 a rozhodnutie porušovateľa zo dňa 29.06.2016 vo veci 61Er/658/2016 a vracia mu vec na ďalšie konanie.*

3. *Ústavný súd Slovenskej republiky sťažovateľovi priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,79 EUR, ktorú je porušovateľ povinný vyplatiť na účet právneho zástupcu č. [REDAKOVANÉ] do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“*

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie, zakázať pokračovať v porušovaní základných práv a slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo ak je to možné, prikázať, aby ten, kto porušil práva alebo slobody podľa odseku 1, obnovil stav pred porušením.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutým upovedomením okresného súdu.

Podľa § 62 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Podľa § 63 ods. 1 zákona o súdoch sťažnosti vybavuje predseda príslušného súdu, ak osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 64 ods. 1 zákona o súdoch účelom vybavovania sťažnosti je zistiť, či v danej veci boli spôsobené prietahy v konaní alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania, a odstránenie zistených nedostatkov.

Podľa § 66 zákona o súdoch o spôsobe vybavenia sťažnosti a prijatých opatreniach na odstránenie zistených nedostatkov musí byť sťažovateľ upovedomený písomne. To neplatí, ak sťažovateľ na písomnom upovedomení netrvá alebo ak sťažovateľ zomrel, stal sa nezvestným alebo je pre trvalý pobyt v cudzine nedosiahnuteľný.

Podľa § 67 ods. 1 písm. a) zákona o súdoch ak je sťažovateľ toho názoru, že sťažnosť, ktorú podal na príslušnom orgáne súdu, nebola ním riadne vybavená, môže požiadať do 30 dní od doručenia odpovede, s ktorou nie je spokojný, predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu.

Podľa § 67 ods. 2 zákona o súdoch na prešetrenie vybavenia sťažnosti sa primerane použijú ustanovenia tohto zákona o vybavovaní sťažností.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov

Sťažovateľka bola v napadnutom upovedomení riadne poučená, že ak je toho názoru, že jej sťažnosť nebola riadne vybavená príslušným orgánom súdu, môže v zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 písm. a) zákona o súdoch požiadať do 30 dní od doručenia odpovede predsedu krajského súdu o prešetrenie vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu. Ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že sťažovateľka nepožiadala o prešetrenie vybavenia jej sťažnosti podľa príslušného ustanovenia zákona o súdoch, a tak

nevyužila prostriedok nápravy, ktorý jej zákon na ochranu jej základných práv účinne poskytoval. Sťažovateľka tiež nepreukázala, že túto podmienku nesplnila z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť odmietol pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Pozornosti ústavného súdu neušla ani skutočnosť, že sťažovateľka v druhom bode petitu svojej sťažnosti predloženej ústavnému súdu žiada zrušiť okrem napadnutého upovedomenia okresného súdu aj jeho uznesenie sp. zn. 61 Er 658/2016 z 29. júna 2016. Sťažovateľka pritom sama v odôvodnení sťažnosti výslovne uviedla, že predmetom sťažnosti je „*upovedomenie o vybavení sťažnosti zo dňa 23.09.2016 vydané podpredsedom porušovateľa pod sp. zn. Spr 2244/2016*“. Zároveň ani v petite sťažnosti nenavrholo vysloviť porušenie akéhokoľvek svojho práva uvedeným uznesením okresného súdu. V tejto časti tak sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti, a to predovšetkým označenie základných práv alebo slobôd, ktoré mali byť porušené predmetným uznesením. Navyše, ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že uvedené uznesenie dosiaľ nenadobudlo právoplatnosť, keďže proti nemu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom dosiaľ nebolo rozhodnuté.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľky, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 ústavy).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 4. apríla 2017